

“தர்மம் சர,,

ஜூலை (17 .7. 2026) • கும்பகோணம் • பிரதி-23

ப்ரஹ்மஸ்ரீ குருராம கனபாடிகள் பேசுகிறார்

தக்ஷிணாயன புண்ணியகால மஹாத்தமியம்

"அயனக் கிராந்தி" என்று ஜோதிட சாஸ்திரங்களால் போற்றப்படும் சூரியனின் இந்த அயன மாற்றம், நமது சனாதன தர்மத்தில் மிக முக்கிய வழிபாட்டு காலமாகும். சூரிய பகவான் மிதுன ராசியிலிருந்து விடைபெற்று, சந்திரனின் வீடான கடக ராசியில் பிரவேசிக்கும் புண்ணிய தருணமே தக்ஷிணாயன புண்ணியகாலம் ஆகும்.

உத்தராயணம் என்பது தேவர்களின் பகல் பொழுது என்றால், தக்ஷிணாயணம் என்பது அவர்களுக்கு இரவுப் பொழுதாகும். அதே வேளையில், நம்மை எப்போதும் ஆசீர்வதித்துக் கொண்டிருக்கும் பித்ருக்களுக்கு (நம் முன்னோர்களுக்கு) இது பகல் பொழுதின் தொடக்கமாகும். எனவேதான், பித்ரு காரியங்களுக்கு மிக உகந்த காலமாக இந்த தக்ஷிணாயன காலம் சாஸ்திரங்களில் போற்றப்படுகிறது.

வேதப் பிரமாணம் தைத்திரீய ஆரண்யகம் (6.5)

उत्तरायणं देवानाम् । दक्षिणायनं पितॄणाम् ।

பொருள்: உத்தராயணம் தேவர்களுக்குரிய காலமாகவும், தக்ஷிணாயணம் பித்ருதேவர்களுக்குரிய காலமாகவும் கருதப்படுகிறது. இதனால் தக்ஷிணாயனத்தில் பித்ரு தர்ப்பணம், தானம், ஜபம், ஹோமம், வேதபாராயணம் ஆகியவை சிறப்புப் பலனை அளிக்கும்.

மனு ஸ்மிருதி ; தானம், யக்கும் ஆகியவை உரிய காலங்களில் செய்யப்படும்போது பலன் பெருகும் என வலியுறுத்துகிறது. தக்ஷிணாயணம் அவற்றிற்குரிய முக்கிய காலங்களில் ஒன்றாகப் பாரம்பரியமாகக் கருதப்படுகிறது.

தக்ஷிணாயனத்தில் செய்ய வேண்டியவை - நித்ய சந்த்யாவந்தனம், காயத்ரி ஜபம் ,வேதபாராயணம் , பித்ரு தர்ப்பணம் (அதற்குரிய தினங்களில்),அன்னதானம், கோதானம், வஸ்திரதானம்,பகவந்நாம சங்கீர்த்தனம்,ஆலய தரிசனம், தீபதானம் ஆகியவை நாம் அனைவரும் அனுஷ்டிக்க வேண்டியதாக சாஸ்திரங்களில் சொல்ல பட்டிருக்கின்றன

உத்தராயணம் மோட்சமார்க்கத்துடன் தொடர்புடையதாகச் சாஸ்திரங்களில் குறிப்பிடப்பட்டாலும், தக்ஷிணாயணம் புண்ணியமற்ற காலம் அல்ல. மாறாக, இது தானம், ஜபம், பித்ருகாரியங்கள், வேதஅத்யயனம், பகவதாராதனை ஆகியவற்றிற்கு மிகச் சிறந்த புண்ணியகாலமாக தர்மசாஸ்திரங்கள் போற்றுகின்றன.

தொடரும் .

ஸ்ரீமதி ஸௌம்யா குருராமன்

**எழுத்து, கலை மற்றும் தேசபக்தியில் தடம்
பதித்த வைஷ்ணவ வீராங்கனை:**

வை.மு. கோதைநாயகி அம்மாள்

நமது பாரம்பரியமான பிராமண சமூகத்தில்
பிறந்து, நெற்றியில் திருமண் காப்பும், ஒன்பது கஜ
(மடிசார்) புடவையும் அணிந்து, ஒரு வைதீகப்
பெண்ணாகவே பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்டு,

ஆங்கிலேயரை எதிர்த்துச் சிறை சென்ற மாபெரும் வீராங்கனை திருமதி
வை.மு. கோதைநாயகி அம்மாள் ஆவார்கள்.

1. வைதீகப் பின்னணியும் கல்வியும்

கோதைநாயகி அவர்கள் 1901-ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் 1-ஆம் தேதி சென்னை
திருவல்லிக்கேணியில் ஒரு மிகச் சிறந்த வைஷ்ணவக் குடும்பத்தில்
பிறந்தார். அவரது தந்தை பட்டாபிஷேக ஆச்சாரியார் நரசிம்மன் ஒரு
புகழ்பெற்ற உபந்யாசகர் (கதைசொல்லி). கோதைநாயகிக்கு ஐந்தரை
வயதிலேயே, பார்த்தசாரதி என்பவருடன் திருமணம் நடைபெற்றது.

பள்ளிக்குச் சென்று முறையான கல்வி பயிலும் வாய்ப்பு அவருக்குக்
கிடைக்கவில்லை. எனினும், தனது கணவரின் உதவியுடன் வீட்டிலேயே தமிழ்
படிக்கவும், எழுதவும் கற்றுக்கொண்டார். தனது இடைவிடாத முயற்சியால்
ஒரு சிறந்த எழுத்தாளராக உருவெடுத்தார்.

2. 'ஜகன்மோகினி' இதழும் இலக்கியச் சேவையும்

பெண்கள் வீட்டை விட்டு வெளியே வரத் தயங்கிய காலத்தில், பத்திரிகைத்
துறையில் துணிச்சலாக நுழைந்தார். 1925-ஆம் ஆண்டு 'ஜகன்மோகினி'
என்ற மாத இதழை விலைக்கு வாங்கி, அதனை சுமார் 35 ஆண்டுகள் மிகச்
சிறப்பாகத் தொடர்ந்து நடத்தினார். ஒரு பத்திரிகையை இத்தனை
ஆண்டுகள் நடத்திய முதல் இந்துப் பெண்மணி என்ற பெருமை இவரையே
சாரும். தனது வாழ்நாளில் சுமார் 115 நாவல்களை எழுதியுள்ளார். இவரது
எழுத்துக்கள் நமது பாரம்பரிய தர்மத்தை வலியுறுத்திய அதே வேளையில்,
பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கும், தேசிய விழிப்புணர்விற்கும் வித்திட்டன.

தனது 59-வது வயதில் (1960) இறைவன் திருவடி அடையும் வரை,
கோதைநாயகி அம்மாள் சோர்வறியாமல் தேசத்திற்காகவும், தமிழ்
இலக்கியத்திற்காகவும் தொண்டாற்றினார். நமது சனாதன தர்மத்தின்
அடையாளங்களையும், குடும்பப் பொறுப்புகளையும் சிறிதும் கைவிடாமல்,
ஒரு பெண்ணால் சமுதாயத்தில் எவ்வளவு பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்த
முடியும் என்பதற்கு இவரது வாழ்க்கை ஒரு தலைசிறந்த உதாரணமாகும்.

ஒவ்வொரு பிராமண இல்லத்திலும் உள்ள பெண்கள் அவசியம்
தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய உன்னதப் பெண்மணி இவர்.

लोकाः समस्ताः सुखिनो भवन्तु ॥

தொடரும்

“அடிப்படை தர்மங்கள்”

வித்வான் விருபாக்ஷ சர்மா

उपानहौ च वासश्च धृतमन्यैर्न धारयेत् ।
उपवीतमलङ्कारं स्रजं करकमेव च ॥
(तथा) भग्ने चासने नोपविशेत् ।

பிறர் பயன்படுத்தியதைத் தவிர்க்கவும்
"ஒருவர் பயன்படுத்திய செருப்பு (காலணி),
வெயிலுக்காகவோ மழைக்காகவோ
பயன்படுத்தும் குடை, உடுத்திய ஆடை,
அணிந்த மாலை, ஆபரணங்கள் மற்றும்
தண்ணீர் அருந்தும் பாத்திரம் ஆகியவற்றை
மற்றொருவர் எக்காரணம் கொண்டும்
பயன்படுத்தக் கூடாது என்று தர்மசாஸ்திரம்
கூறுகிறது. இவற்றைத் தனக்கென
தனியாகவே வைத்திருக்க வேண்டும்.
அதேபோல, உடைந்த ஆசனத்தில் (நாற்காலி
அல்லது மனை) அமரக் கூடாது. இது
தரித்திரத்தை (வறுமையை) ஏற்படுத்தும்."

ஸ்ரீ சர்மா சாஸ்திரிகள்
தவிர்க்க வேண்டிய
பழக்கவழக்கங்கள்
வீட்டின் தலைவாசல் படியின்
மீது ஒருபோதும் அமரக்
கூடாது. படியின் மீது

நிற்குகொண்டும்,
" உட்கார்ந்துகொண்டும் மற்றவர்களிடம்
பேசுவதோ, எதையும் சாப்பிடுவதோ
கூடாது. அதேபோல, நகங்களை பற்களால்
கடிப்பது, தரையில் நகத்தால் கீறுவது,
காரணமில்லாமல் புற்களைக் கிள்ளுவது,
இரண்டு கைகளாலும் தலையைச்
சொறிவது, மற்றும் உட்கார்ந்திருக்கும்
போது கால்களை ஆட்டிக்கொண்டே
இருப்பது போன்ற செயல்களைக்
கண்டிப்பாகத் தவிர்க்க வேண்டும். இவை
வீட்டில் லட்சுமி கடாட்சத்தைக் குறைக்கும்."

வேங்கடேஷ்- பூர்வமீமாம்ஸா சிரோமணி
ॐ गौणश्चात्मशब्दात्-

அத்வைத கதைகள்

ஓம் கௌணஸ்ஸேந்நாத்மஸப்³தா³த்-

ஒரு சீடன் தன் நாட்டு மந்திரியிடம் இருந்து 'உருவகம்' (Metaphor) என்ற
இலக்கணத்தைக் கற்றுக்கொண்டான். மரத்தாலான சிம்மாசனத்தை 'நாட்டின்
இதயம்' என்று மந்திரி வர்ணித்தபோது, அது உண்மையான இதயம் அல்ல,
அதன் முக்கியத்துவத்தைக் குறிக்கும் சொல் என்பதைச் சீடன்
புரிந்துகொண்டான்.

அடுத்த நாள், வேதம் ஓதும் பெரியவர் ஒருவர் "ஆத்மாவே உலகத்தைப் படைக்க
எண்ணியது" என்று உபதேசித்தார். இதைக் கேட்ட சீடன், தான் கற்ற உருவக
இலக்கணத்தை இங்குத் தவறாகப் பொருத்தினான். அறிவற்ற, ஜடமான
இயற்கையைத்தான் (பிரகிருதி) வேதம் 'ஆத்மா' என்று பெருமைக்காக
உருவகமாகச் சொல்கிறது என்று அவன் தப்புக் கணக்கு போட்டான்.
அப்போது அங்கு வந்த குரு அவனது எண்ணத்தை அறிந்து அவனுக்கு
விளக்கினார். "மகனே, ஆத்மா என்பது ஒரு உருவகச் சொல் அல்ல. ஜடமான
இயற்கையால் சுயமாகச் சிந்திக்கவோ, 'தான் பலவாகப் பெருக வேண்டும்'
என்று முடிவெடுக்கவோ முடியாது. எனவே, உலகைப் படைக்க நினைத்த ஆத்மா
என்பது சிந்தனைத் திறன் கொண்ட ஒரு அறிவுள்ள பரம்பொருள்" என்றார்.
சரியாக அதே நேரம் மன்னன் சத்யதர்மன் அங்கு வர, சீடனுக்குத் தெளிவு
பிறந்தது. மன்னனின் சிம்மாசனமோ, சுவர்களோ, அவனது ஓவியமோ
உண்மையான மன்னன் ஆகாது; உயிருள்ள, அறிவுள்ள மனிதனே
உண்மையான மன்னன். அதைப் போலவே, உலகத்தைப் படைத்த
பரம்பொருளான 'ஆத்மா' என்பதும் வெறும் ஜடப்பொருள் அல்ல, அது
முழுமையான அறிவுமயம் (சைதன்யம்) என்ற உண்மையைச் சீடன் தெளிவாக
உணர்ந்தான்.

“ஸம்சய நிவ்ருத்தி”

தர்ம சாஸ்த்ர மற்றும் ஆன்மீக தொடர்பான கேள்விகள்
வரவேற்கப்படுகின்றன .8838515265-என்ற வாட்சப்
எண்ணிற்கு உங்கள் பெயர் ஊர் பெயருடன் அனுப்பவும்.

திரு வெங்கட் என்பவர் இந்த கேள்வியை கேட்டிருக்கிறார் .

1. (மாஷாபூபம்) வடையுடன் தயிர் ஏன் சாப்பிட கூடாது? பிரமாணம்
இருந்தால் சொல்லவும்

ஆயுர்வேதத்தில் சில உணவுகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து உண்பது 'விருத்த ஆகாரம்'
(Viruddha Ahāra) என்று அழைக்கப்படுகிறது. '

உளுந்து (Māṣa) மற்றும் தயிர் (Dadhi) ஆகிய இரண்டும் தனித்தனியாகச் சிறந்த
உணவுகள் என்றாலும், அவற்றை ஒன்றாகச் சேர்க்கும்போது அவை உடலில்
எதிர்மறையான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன.

2. பிரமாணம்

ஆயுர்வேதத்தின் அடிப்படை நூலான சரக் சம்ஹிதையில் , 'ஆத்ரேய பத்ரகாப்பிய'
அத்தியாயத்தில் பொருந்தாத உணவுகளைப் பற்றி விவரிக்கும் போது இது
குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது: "न दधि माषैः सह भोक्तव्यम्" பொருள்: தயிரை உளுந்துடன்
சேர்த்து உண்ணக்கூடாது.மேலும், அஷ்டாங்க ஹிருதயம் (Ashtanga Hridaya)
போன்ற நூல்களிலும் இது 'சையோக விருத்தம்' (Samyoga Viruddha -
சேர்க்கையினால் ஏற்படும் முரண்பாடு) என்று விளக்கப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீ ஹர்ஷர் என்று ஒரு சம்ஸ்கிருத சாஹித்யத்தில் ஒரு மஹா கவி இருந்தார் . அவர் ஒரு க்ரந்தம்
ஒன்றை இயற்றினார் . அப்பொழுதெல்லாம் ஒரு க்ரந்தம் இயற்றப்பட்டால் அதை பண்டிதர்களின்
சபையில் சமர்ப்பித்து அனைவரும் படிக்கும் படியாக இருக்கின்றதா என்று பார்த்து பண்டிதர்கள்
அங்கீகரித்தால் மட்டுமே அந்த க்ரந்தம் வெளியிடப்படும். அது போன்று ஸ்ரீ ஹர்ஷரும் தான்
இயற்றிய க்ரந்தத்தை பண்டிதர்களின் சபையில் சமர்ப்பித்தார் . ஆனால் அவர் இயற்றிய அந்த
க்ரந்தம் பண்டிதர்களே படித்து புரிந்து கொள்ளும் வகையில் இல்லை . மிகவும் கடினமாக இருந்தது .
அதனால் அந்த க்ரந்தத்தை பண்டிதர்கள் நிராகரித்து விட்டார்கள். பின்பு ஸ்ரீஹர்ஷர் தனது
தந்தையிடம் சென்று அழுது கலங்கி நின்றார் அப்பொழுது அவரது தந்தை நீ தயிரை உளுந்துடன்
சேர்த்து இரண்டு வேளைகள் சாப்பிடு பின்பு அந்த க்ரந்தத்தை மீண்டும் எழுது என்றார்.
தனது தந்தை சொன்னபடியே ஸ்ரீஹர்ஷர் இரு வேளைகள் தயிரை உளுந்துடன் சேர்த்து சாப்பிட்டு
அதன்பிறகு அந்த நூலை மீண்டும் எழுதுகிறார்.

மீண்டும் பண்டிதர்களின் சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு அந்த க்ரந்தம் எளிமையான வடிவில்
வெளிவருகிறது. பண்டிதர்களும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் இருக்கின்றது என்று சொல்லி அந்த
க்ரந்தத்தை வெளியிடுவதற்கு அங்கீகாரம் அளிக்கின்றனர். இது எப்படி என்று ஸ்ரீஹர்ஷர் தனது
தந்தையிடம் கேட்ட பொழுது தயிரோடு உளுந்து சேர்த்து சாப்பிட்டால் புத்தி மந்தமாகும். உன் புத்தி
மந்தமாவதற்கு அந்த பரிகாரத்தை சொன்னேன் என்று அவரது தந்தை கூறினார்.
அப்படி இயற்றப்பட்ட நூல் தான் சம்ஸ்கிருதத்தில் மிகவும் பிரபலமாக இருக்கக்கூடிய நைஷதீய
சரிதம்

அந்த நைஷதீய சரிதத்தில் ஸ்ரீ ஹர்ஷர் அத்தியாயம் முடியும் பொழுதும் சிந்தாமணி மந்திர
சிந்தனபலே என்று குறிப்பிடுகிறார்.அந்த சிந்தாமணி மந்திர ஜபத்தினால்தான் அவருக்கு
அப்படி ஒரு புத்தி விகாசம் . அந்த சிந்தாமணி மந்திரம் என்பது நாம் அன்றாடம் செய்யும் காயத்ரி
ஜபம்தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது .